

ξεφωνήθη ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας δοθησομένης ἐγγυήσεως εἰς τὸ ἐπιβάλλον αὐτῇ τρίτον μέρος τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἤτοι 20 ἑκατομμυρίων πρᾶγμα. Ἡ συζήτησις αὕτη κατηλάσων ἱκανὰς συνεδριάσεις τῶν Γαλλικῶν Βουλῶν κατὰ τὸν μῆνα Μάιον τοῦ 1833.

Μεταξὺ τῶν ἀντιρρήσεων, αἰτινες προεβλήθησαν κατὰ τὴν συζήτησιν ὅπως μὴ ψηφισθῇ ἡ σχετικὴ πίστωσις ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ὑπεστηρίχθη καὶ ἡ γνώμη ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν τὰ 20 ἑκατομμύρια ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ παρείχεται Σύνταγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τῷ μακρῷ λόγῳ, δι' οὗ ὁ τότε ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς Δουξ Βρόιλ ἀπῆντησεν εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀντιρρήσεις, ἐτόνισεν ἰδίως ὅτι δὲν ἐπετρέπετο οὔτε εἰς τὴν Γαλλίαν, οὔτε εἰς τὰς δύο ἐτέρας Δυνάμεις νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἦτο «ζήτημα ἐσωτερικόν, δυνάμενον νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ λυθῇ μόνον μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ». Εἰς δὲ τοὺς ἀντιλέγοντας ὅτι «ὁ Βασιλεὺς ἦτο ἀνήλικος», ἀντέτεινεν ὅτι ὑπῆρχεν Ἀντιβασιλεία, ἣς τῇ δικαιοδοσίᾳ ὑπέπηγετο τὸ ζήτημα καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἀνέλαβον τὸ ἔργον ἀπλῶς νὰ ἐκλέξωσι Βασιλέα καὶ νὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐναντίον ἐξωτερικῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως, οὐχὶ δὲ ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν συντάξιν τοῦ Κράτους.

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου λόγου τοῦ Γάλλου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ σπουδαιότατα ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει:

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξῆλθε πιθανῶς ἀνάγκη τῆς προστασίας τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπὶ τινὰ χρόνον ἢ προστασία αὐτῆ, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκδέσῃ τὴν ὑπόληψιν Ἡγεμόνος ὄντος ἐν ἡλικίᾳ νὰ κρατῇ τὰς ἡγίας τοῦ Κράτους, οὐδὲν αὐτοπον εἶχε διὰ Βασιλέα ἀνήλικον.

«Τὸ Γαλλικὸν Ἀνακτοβούλιον ἐβουλεύσατο βουλῆν, τὴν γενναίαν βουλῆν, νὰ παράσῃ τῇ Ἑλλάδι ὑπηρεσίας διὰ παντός ἀνεπιλήστους, ὑπηρεσίας μενούσας βαθέως κέχαρραμένους ἐν τῇ μνήμῃ τῶν λαῶν. Ἐβουλεύσατο βουλῆν νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα Κράτος ἀληθῶς ἐνεξάρτητον, ἀνεξάρτητον δικαίωματι καὶ πράγματι, Κράτος ἐλεύθερον νὰ ἐκλέγῃ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ καὶ μὴ διατελοῦν ἀναγκαιῶς ὑπὸ μηδενὸς τῆν προστασίαν. Ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκη, μὴ λησμονῶμεν τοῦτο, ἵνα ἡ Ἑλλὰς καταστῇ ἀρχοῦντως ἰσχυρά, ὥστε ν' ἀπαλλαγῇ εὐθὺς προστατῶν.

«Τοιοῦτο τὸ κεφάλαιον τῶν μακρῶν τούτων καὶ ἐπιμόχθων διαπραγματεύσεων.

«Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων θάρρος ἀδάμαστον, καρτερία ἐν πάσῃ δοκιμασίᾳ, ἐπιτηδειότης, φρόνησις ἐν ταῖς πρὸς τὰς Ἐυρωπαϊκὰς Δυνάμεις σχέσεσιν αὐτῶν.

«Ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας πόθος εὐλοκίης καὶ πέφωτισμένος, πόθος στεφθεὶς ὑπὸ ἐπιτυχίας, οὗ μόνον τοῦ ἐλευθερῶσαι τὴν Ἑλλάδα τοῦ ζυγοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ καταστῆσαι τὴν Ἑλλάδα Κράτος ἀληθῶς ἐλεύθερον, Κράτος ἀνεξάρτητον δικαίωματι καὶ πράγματι, Κράτος μὴ υδόμενον ἐπισήμως ὑπὸ τῆν προστασίαν μηδενὸς, Κράτος ἃ ἔχον ἀνάγκην μηδεμιᾶς ἐπεμείψεως, Κράτος, συνελόντι εἰπεῖν,

ἐλεύθερον νὰ ἐκλέγῃ τοὺς φίλους καὶ συμμάχους αὐτοῦ, καὶ διατεθειμένον κατ' ἀκολουθίαν νὰ στρέφῃ σταθερῶς τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς ἐκείνην ἐκ τῶν Δυνάμεων, ἣτις κατέστησεν αὐτὸ τοιοῦτον, πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἣτις δύναται νὰ παρέχῃ αὐτῷ ἐν ἀνάγκῃ βοήθειαν χωρὶς νὰ τὸ ἀπειλῇ ἀπαύσιως διὰ τῆς προστασίας τῆς.

«Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιτεύχθη. Ἡ ἐπιτυχία εἶνε πλήρης. Ἡ Ἑλλὰς ὑπάρχει καὶ εἶνε ἀνεξάρτητος. Ἀπασα ἡ Ἐυρώπη τὴν ἀναγνωρίζει ἀπὸ οὐδεμιᾶς ἐξαριῶται Δυνάμεως, οὔτε δικαίωματι κυριάρχου οὔτε δικαίωματι ἐγγυητίας.»

Ταῦτα ἐλέγοντο πρὸ 84 ἐτῶν ἐπισημότατα καὶ πανηγυρικώτατα ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος καὶ ἐρμηνεύοντος καὶ διευθύνοντος τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεις τῆς Γαλλίας Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Δουκὸς Βρόιλ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΖΑΧΧΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Ἀπὸ τινος παρατηρεῖται ἑλλειψις ζαχχαρέως καὶ πετρελαίου καὶ ὁ κόσμος ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ στενοχωρεῖται καὶ ν' ἀδημονῇ. Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐφρόντισαν ἐγκαίρως, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους παρετηρήθη ἡ τοιαύτη ἑλλειψις. Κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ Νομάρχου κ. Γ. Παρασκευοπούλου πρὸς τὴν Ἐταιρείαν Διαχειρίσεως τῶν Μονοπωλίων περὶ ἑλλείψεως πετρελαίου ἐν τῇ πόλει μας, ἐλήφθη ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5/9/1916.
Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Κυκλάδων ΣΥΡΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10,981 τῆς 31 Αὐγούστου ἑ. ἔ. ἐγγράφου, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐν Σύρῳ εἰδικὴ ἀποθήκη τῶν Μονοπωλίων στερεῖται πετρελαίου, διότι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον εἰς τὴν ἐκεῖ Κεντρικὴν Ἀποθήκην τοῦ Δημοσίου, ἐξ ἧς αὕτη ἐφοδιάζεται.

Εὐθὺς ὡς θέλει ἀποσταλῆ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πετρελαίου εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην θέλομεν δώσῃ ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Σύρῳ διαχειριστὴν τῆς Ἐταιρείας ὅπως παραλάβῃ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν κατανάλωσιν ποσόν.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ὁ Ὑποδιευθυντὴς

Ὁσαύτως ὁ κ. Νομάρχης ἐμερίμνησεν ἐγκαίρως καὶ περὶ ζαχχαρέως, ἀπέστειλε δὲ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Σύρος 25/8/1916.
Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Προμηθειῶν ΑΘΗΝΑΣ

Γνωρίζοντες ὑμῖν ὅτι Σύρος στερεῖται παντελῶς ζαχχαρέως, παρακαλοῦμεν μεριμνήσατε ὅπως σταλῇ δι' ἀνάγκας κατοίκων ἀρκετὴ ποσότης τοιαύτης.

Νομάρχης Κυκλάδων
Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἴδου ἡ σχετικὴ ἀπάντησις:

Νομάρχην Κυκλάδων ΣΥΡΟΝ

Ἐναρξὺς διαθέσεως ἐπιτάκτου ζαχχαρέως γεννησεται μετὰ δέκα περίπου ἡμέρας.

Φρονοῦμεν ὅτι καταλλήλου ἐνεργείας ὑμῶν δυνατὸν ἐξευρεθῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν ὑπάρχοντα ἐν περιφερείᾳ ὑμῶν ἀποθέματα ζαχχαρέως.

Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν Πρέσβης

Ἐννοεῖται ὅτι παρ' ὅλας τὰς ἐρεῦνας τῆς Ἀστυνομίας, δὲν εὐρέθησαν ἀποθέματα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ὅστε ἄς ἔχωμεν πάντοτε ὑπομονὴν, διότι εὐρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν γενικῆς ἀνωμαλίας. Καὶ ἄς εὐχόμεθα μὴ χειρότερα. Διότι ὑπάρχουν πάντοτε καὶ χειρότερα.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρὸ τινος Κυκλάδιος ἀξιωματικὸς ἔδωκεν ἡμῖν ἐπὶ πληρωμῇ πρὸς δημοσίευσιν ἄρθρον ἐπαινετικὸν τοῦ Στρατηγοῦ Κωνσταντινίδου, οὗ τυγχάνει φαίνεται θαυμαστής. Ἐξήγησεν 150 φύλλα, τὰ ὅποια καὶ ἀπέστειλεν εἰς διάφορα πρόσωπα τῆς Λέσβου, τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος τοῦ Στρατηγοῦ Κωνσταντινίδου, ἣς εἶνε καὶ Βουλευτὴς σήμερον. Πολλοὶ νομίσαντες ὅτι τὸ φύλλον ἐστάλη αὐτοῖς ἐκ μέρους μας, τὸ ἐπέστρεψαν ἡμῖν ὡς ἀπαράδεκτον, κατὰ τὸ σῆμα. Εἰς ὅμως ἐθεώρησε καλὸν καὶ νὰ μᾶς ὑδρίσῃ, γράψας ἐπ' αὐτοῦ: «Βρωμοφυλάδες δὲν διαβάζομεν» γίνεταί πρῶτα Ἕλληνες καὶ ἔπειτα βγάζεταί ἐφημερίδα». Ἐπαναλαμβάνομεν ἐπακριβῶς τὰς λέξεις τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ κυρίου μετὰ τὰς ἀνορθογραφίας. Αὐτὸς εἶνε ὁ Ἕλληνας. Παρὰ δὲ ὀθωμανοῦ, λαβόντος καὶ τούτου φύλλον, ἐλάδομεν τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως μὴ μοὶ στέλλετε τὴν ἐφημερίδα σας «Βῆμα», καθότι δὲν γνωρίζω νὰ ἀναγινώσκω ἑλληνικά.

Εὐελπιστῶ ὅτι ἡ παράκλησις μου αὐτῇ θέλει ληφθῆ ὑπὸ σημείωσιν ἀνεπαρξηγῆσεως.

Δέξασθε, κύριε Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1916.

Ἀχμετ Πασαλῆς

Βλέπετε πῶς ἔγραψεν ὁ Ἕλληνας καὶ πῶς ἔγραψεν ὁ ὀθωμανός. Ὁ Ἕλληνας μᾶς προτρέπει νὰ γίνωμεν Ἕλληνες. Ἀλλὰ πῶς θὰ γίνωμεν Ἕλληνες; Νὰ πληρωθῶμεν μὲ ξένον χρῆμα, νὰ προδώσωμεν εἰς τοὺς ξένους καὶ Βασιλέα καὶ Κυβέρνησιν καὶ Ἐπιτελεῖον καὶ Στρατόν. Νὰ πυροβολῶμεν κατὰ τῶν ξένων Πρεσβειῶν διὰ νὰ προκαλέσωμεν τὴν ἐπέμβασιν ξένων Κρατῶν κατὰ τῆς Χώρας μας. Νὰ χειροκροτῶμεν κάθε Νόταν, πίεσιν, ἀποκλεισμόν, ἀπέλασιν, λογαριασάν, σύλληψιν, καταδίκην, κατάληψιν κλπ. Νὰ ὑβρίζωμεν καὶ νὰ συκοφαντῶμεν τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας. Νὰ ἐνοικιασθῶμεν ἢ νὰ πωληθῶμεν εἰς τοὺς ξένους. — Ὅταν διαπράξωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ἀτιμίας, ἄς διαπράττωσιν ὅλοι οἱ κακῆς πίστεως Βενιζελικοί, τότε ὄχι μόνον θὰ εἰμεθα Ἕλληνες, ἀλλὰ θ' ἀποκτήσωμεν καὶ μέγαρον καὶ ἐπιπλα καὶ στοιχεῖα καὶ πιεστήρια καὶ ροῦχα καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλομεν. Ἴδε δημοσιογράφους, πράκτορας καὶ λοιπὰ ὄντάρια τῶν ξένων προπαγανδῶν. . . .

Η ΕΙΡΗΝΗ

Φαίνεται ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς συνομιλοῦντος τῆς εἰρήνης ἤρχισε νὰ πιέζῃ τοὺς ἐμπολέμους λαοὺς καὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνουν οἱ ὁπαδοὶ τῶν φιλειρηνικῶν ἀρχῶν εἰς ὅλα τὰ μαχόμενα ἀγρίως ἀπὸ διείσεως Κράτη.

Κυκλοφοροῦν φῆμαι καθ' ἃς ἡ Γερμανία θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν εἰρήνην ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους:

- 1). Νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα μέρη.
- 2). Νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ Βέλγιον ὅπως πρότερον, ἀλλ' ἐντελῶς οὐδέτερον, ἀνεστρατοῦ καὶ φρουρίων.
- 3). Νὰ κρατήσῃ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία τὰς κατακτηθείσας ἐν Ρωσίᾳ χώρας τῆς Βαλτικῆς.
- 4). Νὰ ἀπελευθερωθῇ ἡ Πολωνία ἀπὸ τοῦ Ρωσικοῦ ζυγοῦ.
- 5). Νὰ καταλυθῇ τὸ Σερβικὸν Κράτος διανεμομένης τῆς Χώρας του μεταξὺ Αὐστρίας, Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος.
- 6). Νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ Μαυροβούνιον μὲ ἑδαφικὴν ἐπέκτασιν εἰς βάρους τῆς Ἀλβανίας, μέρος τῆς ὁποίας νὰ λάβῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς.
- 7). Νὰ ἀναθεωρηθοῦν τὰ Ἰταλοαυστριακά σύνορα.
- 8). Ἡ Γερμανία νὰ λάβῃ ἑδαφικὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἀφρικὴν.
- 9). Ἡ Γερμανία νὰ μὴ ἀξιώσῃ ἀποζημιώσιν πολεμικῆν.

Εἰς ταῦτα συνοφίζονται οἱ πόθοι τῶν Γερμανῶν. Οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν φυσικὰ ἄλλως φρονοῦν. Οὗτοι λοιπὸν νομίζουσιν ὅτι:

- 1). Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Δανίαν τὸ Σλέσβιγκ.
- 2). Νὰ δώσῃ τὴν Ἑλγολάνδην εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.
- 3). Τὸ Βέλγιον ν' ἀποκατασταθῇ ὡς πρότερον, προσαρτοῦν καὶ τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου.
- 4). Ἡ Γαλλία νὰ λάβῃ τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην.
- 5). Ἡ Γερμανία ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Πολωνίαν πᾶν ὅ,τι εἶνε Πολωνικόν.
- 6). Ἡ Πρωσία ν' ἀποδώσῃ εἰς τὰ παλαιὰ Κράτη τῆς Γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας τὰς προτέρας Κυβερνήσεις των.
- 7). Ἡ Αὐστρουγγαρία νὰ διανεμηθῇ μεταξὺ διαφόρων Ἐθνῶν, παύουσα ὑφισταμένη.
- 8). Ἡ Γερμανικὴ Αὐστρία νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Γερμανικὴν Ὀμοσπονδίαν.
- 9). Ἡ Ἰταλία ν' ἀπελευθερωθῇ τὸ Τρεντίνον βορείως μέχρι τῶν ὄρεων.
- 10). Ἡ Ἰταλία νὰ προσαρτήσῃ τὸ ἀρχαῖον Δουκάτον τῆς Γκοριτζίας καὶ νὰ λάβῃ τὸν Αὐλῶνα.
- 11). Ἡ Σερβία νὰ προσαρτήσῃ τὴν Κροατίαν, τὴν Βοσνίαν, τὴν Ἑρζεγοβίνην.
- 12). Ἡ Βοημία ν' ἀποκατασταθῇ Κράτος ἐλεύθερον.
- 13). Ἡ Πολωνία μετὰ τῆς Γαλιτίας, τῆς Βουκοβίνης καὶ μέρους τῆς Βορείου Οὐγγαρίας νὰ ἀποτελέσῃ ἴδιον Κράτος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ρωσίας.
- 14). Ἡ Ρωσία νὰ λάβῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὰ νότια παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Νὰ δώσῃ αὐτονομίαν εἰς τὴν Φιλανδίαν καὶ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Πολωνίαν τὰς Ἐπαρχίας ἃς κατέχει.
- 15). Ἡ Ἰταλία νὰ λάβῃ τὴν Σμύρνην.
- 16). Ἡ Μικρὰ Ἀσία νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ἑλληνοῦ Πρίγκηπος.
- 17). Ἡ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη νὰ περιέλθουν εἰς τὴν Γαλλίαν.
- 18). Ἡ Ἀραβία νὰ παραμείνῃ ἀνεξάρτητος ὑπὸ τῆν Ἀγγλικὴν προστασίαν.
- 19). Ἡ Ἀγγλία νὰ λάβῃ τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἐκτὸς τῶν βλέψεων τούτων καὶ πόθων τῆς Ἀντάντ ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐκδοσις περὶ τοῦ τρόπου τῆς προσεχοῦς εἰρήνης. Οὕτω μεταξὺ κύκλων οὐδετέρων λέγονται τὰ ἑξῆς:

- 1). Ὅτι περὶ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως οὔτε λόγος πρέπει νὰ γίνεταί μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.
- 2). Ὅτι ὀριστικῶς τὸ Βέλγιον ἀποκαθίσταται εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν καὶ κατάστασιν.
- 3). Ὅτι ἡ Πολωνία θὰ καταστῇ ἀνεξάρτητος καὶ ἐλεύθερος Κράτος.
- 4). Ὅτι ἡ Γερμανία θὰ κρατήσῃ τὰς κατακτηθείσας Ρωσικὰς χώρας.
- 5). Ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία θὰ μένουν κύριοι τῶν Βαλτικῶν μερῶν ἄτινα κατέλαβον ἤδη.
- 6). Ὅτι θὰ παύσῃ ἡ Ρωσία ἐξασκοῦσα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Αἴμου.
- 7). Ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ κρατήσῃ τὴν Σερβικὴν Μακεδονίαν.
- 8). Ὅτι ἡ Γερμανία θὰ δώσῃ μεγάλας παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην.
- 9). Ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐπανακτήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν ἑδαφος αὐτῆς εἰς τὰς ἀποικίας καὶ θὰ ἐπεκταθῇ πρὸς τὴν Βαγδάτην.

Αὐτὰ ὅλα ἀπὸ τινος λέγονται καὶ γράφονται. Ἴδωμεν τί θὰ ἐπαληθεύσῃ ἐξ ὧν τούτων.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κληρικῇ του κειμένη παραπλευρῶς τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

Καραμέλες γεμισταῖς ἀρωματικαῖς εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ἡλίας Κυριαζοπούλου.

Διακηρύττει ότι
Συναρπάξ παραγγελίας του ένταυθα κ. Εισαγγελέως και συμφώνως τῆ ἀρθρω 39 του ΤΓΒ του 1856 νόμου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προσεχὴ Κυριακὴν 11 τρέχοντος μηνὸς ἔξωθι τοῦ ένταυθα κ. φανείου Ν. Κωστάλα ἀπὸ τῆς 10—12 τῆς μεσημβρίας τὸ ποσὸν ἑβδομήκοντα ἑννέα χιλιάδων καὶ 62 περὶπου μικτῶν ὀκιάδων γαιανθράκων ἑξαχθέντων ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ λιμῆ- μένος παρὰ διαφόρων ἐργατῶν. Πρώτη προσφορά ὠρίσθη 15 λεπτὰ κατ' ὀκιάν, ὁ δὲ τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεοῦται εἰς παραχρῆμα καταβολὴν τοῦ ἐμπλειστηριάσματος.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1916.
Ὁ Εἰρηνοδικὸν Πάρεδρος Ἐρμουπόλεως (Τ. Σ.) Φ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀφελεῖς τινὲς πιστεύουν ὅτι θὰ βομβαρδισθοῦν αἱ Ἀθῆναι. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀκριβές. Ἐάν ἴπρηγε τοιοῦτος φόβος ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἠμποδίζε τοὺς ὀπαδοὺς του δημοσιογράφου ν' ἀγοράζουσι μέγαρον. Διότι ἀπεδείχθη ἐπίσημος ὅτι ἡ «Πατρίς», αἱ «Ἀθῆναι», ἡ «Νέα Ἐλευθερία», ἡ «Ἐστία», ὁ «Ἀστὴρ» ἠγόρασαν πλοῦσια καὶ καλλιμαρμαρα μέγαρον.

Φιλελεύθεροι ἐπρότειναν εἰς τοὺς θιασάρχας Ἀθηνῶν νὰ διακόψουσι εἰς ἐνδεῖν πένθους τὰς παραστάσεις των ἐπὶ τριήμερον διὰ τὴν κατὰληπνὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τῆς Καρβιβάλας καὶ νὰ πληρωθοῦν καλά. Ἄλλ' αἱ τίμιμοι ἠθοποιοὶ ἠρηγήσαν. Πόσοι ἄλλοι ἄτιμοι θεατρῶνοι κατεσπίλωσαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. . . .

Τὰ τηλεγραφήματα τοῦ «Ἐρμουπολίτου» ἀγγέλουσι προέλασιν τῶν Ρώσων, προέλασιν τῶν Γάλλων, προέλασιν τῶν Ἀγγλῶν, προέλασιν τῶν Ἰταλῶν, προέλασιν τῶν Ἰαπωνικῶν, προέλασιν τῶν Σέρβων, προέλασιν τῶν Βέλγων, προέλασιν τῶν Πορτογάλων, προέλασιν τῶν Ρωμάνων. Εἶθε νὰ ἦτο τοῦτο ἀληθές, καθόσον μόνον διὰ μίαν γενικὴν προέλασιν τοῦ ἑνὸς τῶν ἠμπολέμων θὰ τερατιώσθῃ ὁ πόλεμος. Ἄλλὰ πολὺ φοβούμεθα ἡμὶ τυχὸν δὲν εἶνε προέλασις, ἀλλὰ προγέλασις. . . .

Ἡ πίστις τῆς Ἀντάντ ἔρριψε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Σκουλούδη. Ἡ πίστις τῆς Ἀντάντ ἔρριψε καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Ζαΐμη. Καὶ ὁ μὲν κ. Σκουλούδης ἦτο γερμανοφίλος. Ἄλλ' ὁ κ. Ζαΐμης;

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μαρτὴν ἐδήλωσε καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι: «Οἱ ξένοι στρατοὶ προσεκλήθησαν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ὁπως συντελέσουσι εἰς τὴν ἀμυναν τῆς Σερβίας». Ποῖος τοὺς προσεκέλευσε; Ὁ δημοσιογράφος ὅλης τῆς σημερινῆς καταστάσεως. . . .

Ὁ κ. Βενιζέλος γράφει εἰς τὸν «Κήρυκα» ὅτι «τὸ σῆδρον περὶ παραχωρήσεως τῆς Καβάλλας εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐπρόνοιαι καὶ περὶ μετοικεσίας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Καβάλλας εἰς τὴν μέλλουσαν ν' ἀνοίξῃ πλέον ἐλευθέρως τοὺς κόλπους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας». Κύριε τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ τῶν Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν καὶ τῶν οὐδετέρων Κρατῶν!

Ἄς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι ὁ κ. Καλογερόπουλος ἢ ἄλλος τις ταχθῇ μὲ τὸ μένος τῆς Ἀντάντ καὶ ζητήσῃ νὰ ἐξέλθωμεν. Αἱ Βενιζελικαὶ ἐφημερίδες τί θὰ πράξουσιν; Θὰ ἐγκαταλείψουσιν τὸν κ. Βενιζέλον ἢ θὰ ὑποστηρίξουσιν τὴν ἐξερχομένην Κυβέρνησιν; Τὰ δὲ μέγαρον τὰ ὅσα ἔσονται ἀπέκτησαν τί θὰ γίνουσι;

Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς Μαρτὴν εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ: «Δὲν κρατοῦμεν ἀκόμη τὴν νίκην ὁ ἐχθρὸς εἶνε γενναῖος. Εἶνε πάντοτε ἰσχυρὸς ἢ κατανύχσις του ἀπαιτεῖ μεγάλον ἀγῶνα καὶ πολλὰ κτητήματα». Σημειώσωμεν ὅτι οἱ ἐπίσημοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ φράζονται πάντοτε αἰσιόδοξοι καὶ νὰ λέγουσι τὸ ἐν τρίτον τῶν ἀληθειῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος γράφει εἰς τὸν «Κήρυκα» αὐτοῦ ὅτι οἱ Βουλγάροι εἶνε μισοὶ πολέμοι καὶ ἐπιζήνουν ἐχθροὶ, ἀποστολὴ δὲ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶνε ἀγὼν ἀδιάκοπος κατ' αὐτῶν. Τότε διὰ τί ὁ κ. Βενιζέλος εἶδεν εἰς αὐτοὺς ὀλοκλήρον τὴν Μακεδονίαν δι' ὑπομημάτων πρὸς τὸν Βασιλέα; Διὰ τί εἶδεν εἰς αὐτοὺς τὴν Καβάλλαν ἐν Βουκουρεστίῳ; Διὰ τί δὲν ἐδέχτο νὰ γίνῃ ὁ δευτέρος πόλεμος καὶ νὰ μὴν μέρη Θεσσαλονίκης ἢ Βουλγαρίας;

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς συνέντευξιν μετὰ ξένου δημοσιογράφου εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καλογεροπούλου εἶνε Θεοτοκική καὶ ὡς τοιαύτη ποτὲ δὲν θὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας. Μὰ ποτὲ λοιπὸν θὰ συμμαζευθῇ ὁ ἀνὴρ;

Αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ διὰ Νότας κατέργασαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας, ἐπεβλήθησαν, κατέλαβον τὰ πάντα, διέλυσαν τὰ πάντα, ἐγένετο κυρίαρχοι, καταλυθεῖσαι τῆς κυριαρχίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Χώρας. Ἐπιτελεῖα, Σύνδεμοι, Ἀστυνομία διελύθησαν εἰς τὰ ἔξ ὄν συντετήθησαν. Ἐξήτησαν καὶ ἐκλόγησαν διὰ τὴν ἴδιαν τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ, ὤρισαν καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν κατὰ τὸν παρόντα μῆνα. Ἰδοὺ ἐφθασεν ὁ Σεπτέμβριος. Ἄς γίνουσι αἱ ἐκλογαὶ καὶ ἄς γίνῃ ὅτι θελήσῃ ὁ λαός. Ἄλλ' ὄχι. Αἱ ἐκλογαὶ ἐματαιώθησαν. Διὰ τί; Διότι ὁ λαός διὰ βοῆς ἐξεδήλωσε τὴν θέλησίν του τὴν ὅποιαν οὐτε

Ἄντάντ σέβεται οὐτε ὁ κ. Βενιζέλος, καίτοι αἱ οὗτος καὶ οἱ Πρέσβεις ἐτόνισαν ὅτι ἡ θέσις τοῦ λαοῦ θὰ εἶνε σεβαστὴ καὶ ἀποδεχτή. Ἡ ἐν Παρισίοις ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ ἐκόνισε μικρὸν ποσότητα εἰσαγωγῆς ζαχαρώσεως Ἐλλάδι. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐφθασε τὸ ὄριον ποσόν. Ἐπομένως ἡ πρῆξις νὰ τρώγουσι ἰσχυρότερον ζάχαρον ἢ πρέπει νὰ τοὺς παρακλέσωμεν νὰ αὐξήσουσι τὴν ποσότητα τὴν ὀλίαν ἐπιτρέπουσι νὰ εἰσάγουμεν. Ἐταὶ διαγράφονται τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν. . . .

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις

Ἀντάντ περιήγαγεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον τὴν θέσιν τοῦ κ. Ζαΐμη, κατόπιν δὲ ἐπακτίωσε τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως πρὸ τῶν κ. Δημητράκοπουλον. Ἦδη τῆρε στάσιν παθητικὴν ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Καλογεροπούλου. Ἐνθ' ἑνὴ Κυβερνήσις καθηρέθη πρὸ τῶσων ἡμερῶν, οἱ Πρέσβευται τῆς Ἀντάντ ἐν ἐπεκεινόνησαν μετ' αὐτῆς. Τί θὰ γίνῃ; Ἀγνωστον. Πολλὰ λέγονται σήμερον ἀληθῶς τρομακτικὰ, ἀλλ' ἀποφεύγουσι τὴν ἀνκρυφήν αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ἔμας βοηθήσῃ.

Ἡ νέα Κυβέρνησις

Ἡ ἰα Κυβέρνησις τῆς Χώρας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Καλογεροπούλου, Λαμπράκη, Βοκοτοπούλου, Κανάρη, Μπασιζᾶ, Κατατζόγλου, Καραπάνου, Ρούφου. Ἡ ἀνάγκη τοῦ κ. Δημ. Βοκοτοπούλου εἰς τὸν Ὑπουργικὸν θώκον διὰ δευτέραν τῆν φοράν ἠκούσθη μετ' εὐχαριστήσεως κατὰ τῆ ἡμετέρα κοινῶν. Ἐκεῖνο δὲτὸ ὅποιον ἐχαροποιήσε πάντα μὴ πάσχητα Ἑλληνα εἶνε τὸ γεγονός ὅτι ὁ νέος Πρωθυπουργός, δεχθεὶς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐπεκοινώνησε εἰμὴ μόνον μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐπιπέκτων αὐτοῦ φίλων μεθ' ὧν κτέθη νὰ συνεργασθῇ. Ἐάν ταῦτο δυσρέστησε τὴν Ἀντάντ, θὰ εἶνε βέβαια λυπηρὸν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ν' ἀληθῆ κατάστασις, ἢ ἀθλιότης τῆς ὀποιασῶς Ἐφιάλτης πιέζει τὸ στήθος καὶ τὴ ψυχὴν τῶν τιμῶν πολιτῶν. Ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ ἄς ἐκτελεσθῇ τὸ ταχύτερον ἢ νὰ ἡσυχάσωμεν.

Πολεμικὰ νέα

Ὁ γαλλὸς τύπος ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν προέλασιν τῶν Γερμανοβουλγάρων εἰς τὴν Δοβρουτσᾶν, τὴν Σιλιστρίαν καὶ τὴν Τρανσυλβανίαν ἐν Ρωμανίᾳ. Ἐν γὰρ οἱ Εὐρωπαϊοὶ στρατιωτικοὶ κριτικὸν δὲν ἀποκρύπτουσι τὸν φόβον ὅτι ἡ Ρωμανία κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τῆς Βελγίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβιτίου. Οὗτε τὸ Σῶμα τῆς Ἐθνικῆς Ἀρχῆς τῶν στασιαστῶν-ἐπαναστατῶν τοῦ κ. Ζυμβράκα ἢ οὐτε ἡ Στρατιὰ τῆς Σωτίας τοῦ κ. Λαπαθιώτη συνενκροτήθη εἶται. Διὰ τί δὲν σπεύδουσι οἱ φιλοπόλεμοι πρῶτως;—Τὰ Βενιζελικὰ φύλλα Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσαν προκήρυξιν τῆς Ἐθνικῆς μόνης δι' ἧς δηλοῦται ὅτι ὁ μισθὸς τῶν ξιωματικῶν τοῦ ἐθελοντικοῦ σώματος θείνε ὁ αὐτὸς τῶν Γάλλων ἀξιωματικῶν ἐκστρατείας, ἦτοι ἀνθυπολοχαγοῦ φρ. 518 καὶ οὕτω καθεξῆς. Πλὴν ἀνθρακὸς ἠθραυρᾶς!—Κατὰ τὰ ἄλλα εἰς ὅλα τὰ μέτωπα νικῶσι πάντες οἱ ἐμπόλεμοι. . . .

Τὰ ἐ Καβάλλα

Λόγῳ τῆς πελάσεως τῶν Γερμανοβουλγάρων ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ ὁ Ἑλληνικὸς στρὶὸς ἐξεκένωσε τὴν Δράμην καὶ τὴν Κάλλαν. Μέρος τούτου παρεδόθη εἰς τοὺς Γερμανοὺς, ἐνθ' ὁ ἕτερον μέρος ἀπῆεν εἰς Θάσον. Τὸ γεγονός τούτο ἐσχολήθη εὐρύτατα ἐν τῇ τύπῳ. Οἱ χαρακτηρισμοὶ τοῦ προδότου καὶ τοῦ ἥρωος, καὶ τὴν ἀντίληψιν ἐκάστου πατριώτου, ἐνίσαν καὶ πάλιν τρομερὸν ρόλον. Τῶν ἰκίων ἡμῶν καιομένων ἡμεῖς ἄδομεν. . . .

Ἡ ἄτιμο ἀπόπειρα

Λοιπὸν ἡ ἀνάγκη ἀπέδειξεν ὅτι

δράσται τῆς ἀτίμου ἀποπέρας κατὰ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας Ἀθηνῶν ἦσαν πρόσφυγες Βενιζελικοὶ καὶ Ἀνταντοφίλοι καὶ οὐχὶ ἐπίστρατοι Ἀντιβενιζελικοὶ καὶ Γερμανοφίλοι. Ἰδοὺ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν: Ἐδάγγελος Λάμπρου ἐξ Ἠλείρου, Ἐδάγγελος Μουντζουράκης ἐκ Κρήτης, Γεώργιος Μαχρίτης ἐκ Κρήτης, Βασίλειος Ταζινιδάκης ἐκ Κρήτης, Ν. Ἐξωμερίτης ἐκ Σμύρνης, Α. Τσινιτράκης ἐκ Κρήτης, Π. Φουφουλῆς ἐκ Σμύρνης, Ο. Τσιθρόνης ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. Ἰδοὺ τί λέγει καὶ τὸ Βούλευμα: «Ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐν Ἀθῆναις τὴν νύκτα τῆς 27 Ἀγούστου 1916 ἐπὶ τῆ σκοπῆ τοῦ νὰ κινήσωσι ξένας Δυνάμεις, καὶ δὴ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, εἰς πολεμίου πράξεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος, μεταχειρίσθησαν μηχανογραφίαν, ἦτοι ἐμηχανεύθησαν νὰ εἰσαρμήσωσι καὶ εἰσώρμησαν ἐνοπλοὶ εἰς τὸν περίβολον τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, ἐρρίψαν ἀκροτοὺς πυροβολισμοὺς, ἐκρυβάζον «Κάτω ἡ Ἀντάντ, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς» καὶ μετὰ ταῦτα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ὅτι διὰ πράξεων τούτων θὰ προσεκάλουσι δυσἀρέσκειαν καὶ ἐχθρότητα τῶν ξένων καὶ πολεμίας ἐκ μέρους τούτων πράξεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος». Τί λέγουσι τώρα δι' ὅλα αὐτὰ οἱ καλῆς πίστεως ὄλγοι Βενιζελικοὶ; ; ;

Διὰ τὴν Ἀστυνομίαν

Οἱ παντοπόλαι μας, ὄχι βέβαια ὄλοι, ἀλλ' οἱ περισσώτεροι, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἔλλειψις ζαχαρώσεως, πωλοῦν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς 2 ὄρ. καὶ 60 λεπτὰ τὴν ὀκιάν. Τὸ γνωρίζει ἡ Ἀστυνομία; Ἐπιτρέπεται δὲ τὸ τοιοῦτον; Καὶ ὁ περὶ ἀσχροκερδείας νόμος τί γίνεται;

Ἐγκαίνια Ναοῦ

Ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῇ χωρίῳ Παρακοπῆ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Παν. Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου ἐν συρροῇ ἀπειροῦ πλήθους φιλεόργων. Τὸ χωρίον τοῦτο ἦγε πανήγυριν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντες δὲ οἱ παρευρεθέντες ἔμειναν λίαν εὐχαριστιμένοι ἐκ τῆς ἐν γενεῇ λαμπρᾶς διεξαγωγῆς τῆς ἐορτῆς ταύτης, ἣν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ Νομάρχης κ. Γ. Παρασκευάπουλος.

Εὐγενὴς προσφορά

Ὁ ἀξιοτίμος συμπολίτης κ. Σταμάτης Βαφιαδάκης προσέφερεν εἰς τὸν Ἐφημέριον τῆς Φανερωμένης Αἰδ. Φραγκίσκον Μαραγκὸν δραχμὰς διακοσίας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας ταύτης, αἰτίνας καὶ διενεμήθησαν καταλλήλως.

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Λονδίῳ (Bank of Athens 22 Fenchurch Street London e. c.) ἔχει εἰδικὸν καὶ τελείως κατηρτισμένον Ναυτικὸν Τμήμα λειτουργοῦν ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθεῖα:

- 1. Ἀσφαλειῶν ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κ.τ.λ.
- 2. Ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμὸν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ φοριωτῶν.
- 3. Πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων.
- 4. Εἰσπράξεις ἀβαριῶν, καὶ ἐν γενεῖαντιὸς εἶδους ναυτικῆς ἢ ἀσφαλιστικῆς ἐργασίας.

Οἱ πελάται δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ὑποκατάστημα εἰτε μέσον τοῦ παρὰ τῇ ἐν Ἀθῆναις Γενικῆ Διευθύνσει τῆς Τραπεζῆς Ναυτικῶν Τμήματος, εἰτε μέσον οἰουδήποτε ἄλλου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς.

Γνήσιοι Γαλλικοὶ σάπωνες

εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ἐφημερίων Ἡλία Κυριαζοπούλου.

Καλλιτεχνικὰ Ἐπισκεπτήρια

εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΒΗΜΑΤΟΣ

Ἐπάρχουσιν ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐάν ἐρωτήσῃτε 365 φορές τὸ ἔτος πῶς ἔχουσιν εἰς τὴν υγείαν των, θὰ σᾶς ἀπαντήσωσι στερεοτύπως:—«Δὲν εἶμαι καλά, ὑποφέρω ἐκ κοπώσεως». Ἀπαντῶντες οὕτω ὁμολογοῦσι τὴν ἀλήθειαν. Οὗτοι εἶνε πάντοτε καταπεπνημένοι. Ἀναπαύομενοι ἢ ὄχι αἰσθάνονται διαρκῶς ἐν αἰσθημα πραγματικῆς ἀπαυδῆσεως, κοπώσεως. Εἶνε κατηφείς, μελαγχολικοὶ, οὐδὲν τοὺς εὐχαριστεῖ, ἀποφεύγουσι τὸν θόρυβον, τὸν κόσμον, στεροῦνται ἀποφαστικότητος καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐπιγεούσας περιστάσεις καὶ ἡ μόνη αὐτῶν ἐπιθυμία εἶνε νὰ μὴ τοὺς ἀποσχολῇ οὐδεμία σκέψις, οὐδεμία φροντίς. Ἐπιζητοῦσι τὴν ἡσυχίαν, τὴν σιγὴν, τὴν ἀμεριμνησίαν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὑποφέρουσιν ἐκ νευρικῆς ἀτονίας, ἐκ βραδείας ἀναμίας καὶ εἶνε δυστυχέστατοι. Ὅλοι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ὄργανισμοῦ των ὑφίστανται ἐν εἶδος νάρκης, ἣτις συνεπάγεται τὴν ἀνδράνειαν, τὴν ἐξασθένειαν, καὶ τότε ἡ καταστροφὴ τοῦ ὄργανισμοῦ συμπληροῦται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ κόπωση αὕτη, διὰ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ὄργανισμός, διὰ νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀναμία, τί μέλλει γενέσθαι; Πρέπει ν' ἀνακαινισθῇ τὸ αἷμα, ὅπερ εἶνε λίαν πτωχὸν εἰς ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, νὰ τονωθῇ τὸ νευρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον στερεῖται ἐνεργητικότητος, ν' αὐξηθῇ ἀνευ ἀναβολῆς ἡ ζωτικὴ δύναμις.

Μία μακρὰ θεραπεία συνοδευομένη μετὰ πολυπλόκου διαίτης εἶνε ἀναγκαῖα; Ὅχι βεβαίως. Μεταχειρισθῆτε κυτὰ τινὰ καταποτίων Πίνκ καὶ οὐδὲν περισσότερον.

Ὁ ἄσθενὴς ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος θὰ κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν διαίτην του. Ἡ ἐρεξίς του πράγματι θ' αὐξηθῇ καὶ θὰ ζητήσῃ νὰ φάγῃ. Ἡ ζωτικότης του θ' αὐξηθῇ ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως ταῦ φαρμάκου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς ἀφθονωτέρας τροφῆς τῆς τελειότερον ἀφομοιουμένης.

Ἡ περίσσεια τῆς ζωτικότητος τοῦ αἵματος θὰ κάμῃ αὐτὸν τοῦτον τὸν ἄσθενὴ νὰ ἐξέλθῃ τῆς καχεξίας.

Τὰ καταποτία Πίνκ δύνανται ν' ἀναζωογονήσωσι τὴν κρᾶσιν τὴν πλέον ἐξησθενημένην, ἐπανορθοῦντα ἀπάσας τὰς λειτουργίας. Ἐπαναφέρουσι τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξασθενήσαν ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ ἐκ τῶν παθήσεων, ἀναπληροῦσι τὴν φθορὰν τὴν προξενουμένην ἐκ τῆς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καταπονήσεως, τῶν ὑπερβολῶν, τῶν ὀδυνῶν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεία πρὸς ὄρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ ὄρ. 21 τὰ 6 κυτῖα. Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ένταυθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικὸ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σία, ἐν Πειραιεὶ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πίνκ φέρουσι ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν ἀναφέρουσαν, συμφώνως τῇ Νόμῳ, τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κρῖρα συστατικὰ τῆς σκευασίας των, τὴν θεραπευτικὴν ἰδιότητα αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλά καὶ Σίας, ἔσθωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως καθ' ὅλοκληρίαν ἑλληνιστί.

ΦΗΛΙΣ ΡΑΝΙΟΣ ΟΠΤΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ—ὁδὸς Σταδίου 12. Ἐναντι Βουλῆς

Ὀμματούαλια ἐκ καθαροῦ Κρυστάλλου.—Δίοπτρα Στρατιωτικὰ, Ναυτικὰ καὶ Θεάτρου.—Jumelles Prismatiques γνήσια Zeiss.—Βαρομέτρα, Ὑψόμετρα, Θερμόμετρα, Ἀραιόμετρα.—Ὀργανα Χημείας.—Τὰ οἰνολογικὰ ὄργανα Salle-ron.—Τὰ Μαθηματικὰ Ἐργαλεῖα Riefler.—Μαχαίριδια, Ψαλίδια, Ευράφια.—Φωτογραφικὰ Μηχαναὶ καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη Kodak.—Developpements et Impressions très-soignées.—Laboratoire a la Disposition des Amateurs.—Cartes Artistiques, Vues, Albums, e.t.c.

Τιμαὶ λογικαί.

Ἡ ἐπίμονος τῶν «Ἀθηνῶν» ἐπιθυμία ὅπως ἐπαναλάβω τὴν σειρὰν ἀρθρῶν κριτικῶν ἐπὶ τοῦ διεξαγομένου ἀγῶνος καὶ ἡ ἐξέλιξις τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἐν ἐμφανεστέρᾳ πλέον προδιαγραφῇ μὲ πείθουσι περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ διατυπώσω τὰς σκέψεις μου ἐπὶ τῆς νέας φάσεως τοῦ πολέμου.

Λέγω δὲ νέας φάσεως τοῦ πολέμου, διότι ἡ ἀνάμιξις τῆς Ἰταλίας εἶνε γεγονός ἐντελῶς νέον, αἱ δὲ περὶ τὰ Δαρδανέλλια ἐπιχειρήσεις ἀπέβησαν κτῆμα μελέτης καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς.

Δύναται τις οὕτω μετὰ μείζονος πίστεως πρὸς τὴν ἀντίληψιν τοῦ μεγάλου δημοσίου νὰ παραθέτῃ σκέψεις ἐκλαϊκευομένων στρατιωτικῶν θεμάτων. Ἄλλως τε ἡ ἐπαλήθευσις τῶν γενικῶν γραμμῶν ὄλων ἀνεξαίρετως τῶν μέχρι τοῦδε παρατηρήσεών μου, θὰ ἐπεισαν πάντας, φρονῶ, ὅτι ἐγὼ δὲν πολιτεύομαι γράφων, ἀλλ' ἐπιδιώκω τὴν καθαρὰν ἐπιστημονικὴν διαφώτισιν τῶν τε εἰδικῶς περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀσχολουμένων καὶ τοῦ μεγάλου ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ «Ἀθηνῶν» καὶ τῆς περιωπῆς τῆς φίλης «Ἐλευθερίας». Ἦτο ἀνάγκη δὲ νὰ προλογισθῶ τὰς ὀλίγας τούτας λέξεις ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες μεταφέρουσιν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ σχέδια τὰ γραφόμενα ἐπὶ τῶν μαρμαρινῶν τραπέζων τῶν καφενειῶν ἢ συγχεροῦσιν ἐπιτελεῖα ἐντὸς τῶν δημοσιογραφικῶν γραφείων ἐπὶ τῇ βάσει στρατιωτικῆς παρεχομένης ἀπὸ τὴν ἔμπνευσιν πολιτικῶν προβαλάμων. Καὶ ἦδη ἐπὶ τὸ θέμα ἡμῶν.

Ἄφ' ἧς ἡμέρας ἔπαυσα διατυπῶναι τὰς στρατιωτικὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τοῦ διεξαγομένου πολέμου δὲν ἐπῆλθε γεγονός δύναμιον νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἀνέτρεψε τὰς κρίσεις ἐκείνων, οἵτινες ἀπὸ πίστεως πρὸς τὴν ἐπιστήμην των καὶ ἐν πνεύματι δικαιοσύνης κρίνουσι τὰς φάσεις τῆς μεγάλης παγκοσμίου τραγωδίας.

Αἱ μάχαι διεξάγονται νῦν εἰς τὰ δύο τοῦ πολέμου μέτωπα μὲ πᾶσαν ρυθμικότητα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει νέου καθωρισμένου σχεδίου καταστρωθέντος ὑπὸ τῶν Ἐπιτελείων τῶν δύο Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν. Διότι ἐν τῇ πολέμῳ τούτῳ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπώλεσαν αἱ στρατιαὶ τῆς Γερμανίας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς κινήσεως ἐν τῇ ἀγῶνι.

Εἰς τὸ γαλλικὸν μέτωπον ἐξακολουθεῖ ὁ πολιορκητικὸς ἀγῶν. Οἱ Γερμανοὶ, ἐγκαταλείψαντες ἐκεῖ περὶ τὸ ἑκατομμύριον στρατοῦ συγκεροτημένου προφανῶς πλέον κατὰ τὰ 7)10 ἑκ τῆς ἐθνοφρουρᾶς, δὲν ἀφίνουσι οὔτε σπιθαμὴν γῆς ἀπὸ τῆν κηθηθείσαν καὶ ὀχυρωθείσαν. Οἱ Γάλλοι ἄφ' ἑτέρου, ἀνερχόμενοι μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια στρατοῦ, δὲν τολμῶσι νὰ κινήσῃν ἔξω τῆς ὀχυρωτικῆς γραμμῆς των, διότι σκέπτονται νῦν μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Ρώσων, ὅτι ἡ Γαλλικὴ νίκη δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ σημειωθῇ διὰ προελάσεως, ἀλλὰ μόνον διὰ προσπαθείας ἀμύνης ἀπεγνωσμένης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλικὴν παρέμβασιν δὲν φαίνεται αὕτη δυναμένη νὰ ἐπιδράσῃ σπουδαίως ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ πολέμου. Θὰ συνδέαινε τοῦτο ἂν οἱ Ἰταλοὶ ὠδήγηον τὰ στρατεύματά των ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ συνέπραττον μετὰ τῶν Γάλλων ἐπὶ τοῦ νοτίου πρὸς τὴν Ἀλσατιανὴν μέρως καθ' ὃν τρόπον συμπτᾶνται πρὸς βορρᾶν οἱ Ἀγγελοι. Ἐν ἑκατομμύριον νέου στρατοῦ πεμπόμενον νῦν πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο θὰ ἐνεῖχεν ὑψίστην σημασίαν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ πολέμου.

Ἄλλ' οἱ Ἰταλοὶ δὲν ἀποτολμοῦν τὴν ἀφαίρεσιν οὐδ' ἐνδὸς κἂν στρατιώτου ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ πρὸς τὴν Αὐστρίαν πολέμου. Βραδυποροῦντες, μὲ ὑπερδεκαπλασίας δυνάμεις ὑπὲρ τοὺς ἀντιπάλους των, ἀποφεύγουσι πᾶσαν ἐμπλοκὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Ἰταλοαυστριακὸς πόλεμος ἀποτελεῖ δύναται τις νὰ εἴπῃ ἐπεισόδιον

τοῦ ἔλου ἀγῶνος ἀνάξιον προσοχῆς καὶ εἶνε πιθανόν, ὅτι οὕτω ὡς ἐπεισόδιον θὰ παραταθῇ μέχρι τῆς ὄλης ἐκκαθαρίσεως τῶν πραγμάτων πρὸς τὰ λοιπὰ μέτωπα τοῦ πολέμου. Καὶ δύναται τις νὰ εἶνε βέβαιος σχεδόν, ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ θὰ στραφῶσι πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς μόνον ὅταν περατωθῇ ὁ πόλεμος πρὸς τὰ λοιπὰ σημεῖα. Οἱ Ἰταλοὶ διατηροῦσι ἐμπεδισμόν οὐδ' ἐτερότητα, θὰ ἰδύνατό τις νὰ εἴπῃ κρίνων ἀπὸ στρατιωτικῆς ἐνεργείας τὴν παράδοξον Ἰταλικὴν ἐνέργειαν, ἣτις γίνεται μᾶλλον διὰ νὰ φαίνεται καὶ τὸ Βασιλεῖον τοῦτο ἐμπόλεμον ἢ νὰ ἐπικουρήσῃ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ρώσους.

Οἱ Ἰταλοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ κατακτήσῃσι ὑπὲρ τὰ ποθούμενα δι' ἀνάγκησιν ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ πατρίδι των. Καὶ αἰφνης εὐρέθησαν ἐνώπιον τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος κινδύνων μεγάλων, ὑπολογίζουσι δὲ, ὡς δύναται τις ἐκ πάσης κινήσεώς των νὰ κρίνῃ, οὐχὶ πῶς νὰ πραγματοποιήσῃσι τὰς μεγαληπυθόλους ὄνειροπολήσεις των, ἀλλὰ πῶς νὰ δυνηθῶσι νὰ ἀμυνθοῦν κάλλιον ὑπὲρ τῆς Χώρας των τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς ἠπείλει ἀπὸ ξηρᾶς. Ὁ Ἰταλικὸς πόλεμος, ἀποτελέσας προφανῶς σφάλμα διπλωματικόν, ἀποβαίνει μοιραίως καὶ μέγα στρατιωτικὸν σφάλμα. Διότι ἄκαιρος ἀνάμιξις εἰς ἀγῶνα ἄνευ προθέσεως ἀμέσου ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ σκοποῦ ἐκμπλεκομένης ὁμάδος παραλύει τὴν μονομερῆ παρέμβασιν καὶ δὲν παρέχει οὐδεμίαν σοβαρὰν ἐπικουρίαν εἰς τὴν συνολικὴν ἐνέργειαν. Τοῦτο δὲ παρετηρήθη ἄλλῃς τε καὶ εἰς τὴν ὄλην μαχητικὴν κίνησιν τῶν συγχεροῦντων τῆς Τριπλῆς Συνενοήσεως τὰς πολεμικὰς Δυνάμεις. Κοινὴ τις προσπάθεια καὶ ταυτόχρονος ἐνέργεια δὲν παρετηρήθη. Ἐκαστος δι' ἑαυτὸν καὶ ὁ Θεὸς δι' ὅλους! Ἰδοὺ τὸ σύστημα τοῦ πολέμου ὃν διεξήγαγον μέχρι τοῦδε κατὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν οἱ Γάλλοι, οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Ἀγγελοι καὶ ὡς διεξάγουσι νῦν τοῦτον καὶ οἱ Ἰταλοὶ.

Ὅμοιον λάθος εἶχε διαπραχθῇ ἀρχικῶς καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἵτινες ἀνέθηκαν εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς μονομερῆ καθωρισμένην ἐνέργειαν. Τότε ἐπαίχτετο ὁ τετραχόρος ἐκεῖνος εἰς τὰ δύο μέτωπα διὰ μετακινήσεως μεγάλων στρατιῶν μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποῖαν διαγραφέν τὸ νέον Γερμανικὸν σχέδιον τῆς συγχεροῦσιν καὶ πρὸς κοινὸν τέρμα κινήσεως τῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν στρατιῶν ἐπετελέσθη τὸ ἀληθὲς μέγα γεγονός τῆς ἐκτοπίσεως τῶν Ρώσων ἐκ σημείων ἄτινα καὶ λόγῳ θέσεως καὶ λόγῳ καιρικῶν συνθηκῶν ἐκρίνοντο ἀπόρητα καθ' ἣν στιγμὴν πρὸ πενταμήνου ἤρχιζεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου Γερμανικοῦ σχεδίου.

Τὸ σχέδιον δὲ τοῦτο εἶνε σαφὲς καὶ πλήρες ἐνδείξεων διὰ τὸ μέλλον. Δὲν εἶνε σχέδιον ἀποσκοποῦν εἰς κατάληψιν τῆς Πετροπόλεως οὔτε εἰς προελάσεις πρὸς τὴν Μόσχαν κατὰ τὴν ἀφελῆ πῆσιν τοῦ Ρώσσοῦ ἀχιστρατήγου.

Τὸ Γερμανικὸν σχέδιον εἶνε νέον οὐχὶ ὡς πρὸς τὸ τέρμα τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνοηθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο πρέπει πρότερον νὰ γνωσθῇ σαφῶς ποῖα εἶνε ἡ θέσις τῶν ἐμπολέμων στρατιῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ μετώπῳ.

Τοῦτο δὲ θὰ προσπαθῶσιν νὰ ἀναπτύξω καὶ καταστήσω ὅσον τὸ δυνατόν σαφέστερον εἰς πρόσθετος ἄρθρον.

(30 Ἰουλίου 1915.)

Τῆς ἐποχῆς

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων τοῦ κ. Ἡλία Κυριαζοπούλου ἐφθασε μεγάλη συλλογὴ κυνηγετικῶν εἰδῶν. Πυρίτης ἐκλεκτῆ, φουσίγγια, τάπες, καρτονάκια κλπ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒ.ΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΙ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : ΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΣΤΗΜΑΤΑ

- Ἐν Ἑλλάδι : Βόλος, Ἡράκλειον Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμα, Λάρισα, Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιῶς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.
Ἐν Τουρκίᾳ : Κωνσταντινούπολις (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.
Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἀλεξάνδρεια, Κρον.
Ἐν Λονδίῳ : (22 Fenchurcl Street).
Ἐν Κύπῳ : Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙ ἔν Δῆμῳ (Κάστρον) καὶ Κερκύρᾳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

- Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Μπουνιῆ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βεροῦνη, Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. Νεφλίς, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντὴ ἸΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκλεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἣτοι : προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπῆξεις τοκομεριδίων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀίγει τρέχοντας λισμούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντι ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαίρων δαστάσεων ὑπὸ ἔρους λίαν εὐνοϊκοῦς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἔχει καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (Cheques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ἔρους λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἰσῆποδοῦται, εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς ὁμοίως ἀποδίδονται δέπιταγῶν τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ἤρησιν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΗΑΤΟΣ, Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τὸ Τυπογραφεῖον τῶν εἶνε πλουτισμένον μὲ πέντε μισθῆρια καὶ 38 εἶδη στοιχεῖα ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν χαρακτῶν τῆς γραμμῆς καὶ 120 εἶδη εφαιλωδῶν Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, καθῶς καὶ μὲ ἄλλα σχετι μμηανήματα, πρὸς διεξαγωγὴν ἰσῆς τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Ἐν αὐτῷ ἐκτυποῦνται Ἐπισκεπτήρια, Τίτλοι, Δογαρομοὶ, Φάκελλοι, Ἐπιστολοκεφαλας, Προσκλησεις, Πίνακες, ἐκρῶσιμα, Ἀγγελτήρια, Γνωστοποισεις, Ταμῖαι, Ἀγγελῖαι, Ἐγκύβιοι, Προγράμματα, Εἰσιτήρια, Ἱστατικά, Φυλλάδια, Βιβλία, Ἐφημερίδες, Εἰκόνες, Περιοδικά, Διπλότυπα, κλπ. κλπ.

Ταχύτης ἐν τῇ ἐκτεσει. Φιλοκαλία ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Εἰλικρίνεια ἐν ταῖς τιμαῖς.

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ἸΟΥΣΤΑΣΙΟΝ ΖΥΜΑΡΚΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΙΧ. ΔΙΜΟΜΥΤΟΥ ΕΝ ΣΥΡῶ

Ὅδος Ποσειδωνίας καὶ παλευρῶς τῆς μεγάλης οἰκίας κ. Γεωργίου Κατσούφρη.

Ἐξοχα Μακαρόνικα καὶ Πάστιας παντὸς μεγέθους ἢ σχήματος.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΡΓΥΡΟΣ

Ὀφθαλμῆτρος ΑΘΗΝΑΙ — Σλῶνος 87.

Στοῦ

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ

- Παλτὰ Γυναικεῖα ἔτοιμα
Γουῆτες, παντὸς εἴδους
Ζακέτες βελούδου ἔτοιμα
Κορσέδες — Κάλτσες
Γάντια Γαλλίας
Ἰφάσματα μάλλινα
Χασέδες Λευκά εἶδη
Ἀσπρόρουχα
Ἐργαστάσιον Φορεμάτων ἐπὶ μέτρῳ.

Δεκταὶ παραγγελῖαι Ἀπευθύνεσθε

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ καὶ ΑΔΕΛΦΟΝ 105—109 Ἐρμού ΑΘΗΝΑΣ.

H. DEMETRIADES & Co

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND) Τηλεγρ. Διεύθυνσις : DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταροῦζα Μεγάλο Καφενεῖον

ΜΑΖΕΣΤΙΚ.

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτουμας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του. Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότητος. Ἰλιὰς